

[Arbejds- og Socialministeren.]

har været muligt i Sommer at gennemføre Dobbelt drift i Moserne paa Grund af Mangel paa Arbejdskraft, „Vanskeligheder, om hvis Aarsager“, staar der, „der dog intet kan siges med Sikkerhed“. Det er givet, at Dobbelt drift i Tørvemoserne havde været ønskelig, ikke mindst naar vi tænker paa den Vintersituation, vi befinder os i i Øjeblikket. Et andet Omraade, som jeg med Formandens Tilladelse maa nævne, omtales ogsaa i denne Skrivelse, idet der henvises til, at

„efter indhentet Tilslutning fra Folketingets Finansudvalg blev ved Arbejds- og Socialministeriets Cirkulære af 24. Juli 1945 Arbejdstiden ved Foranstaltningerne, der hidtil havde været 40 Timer ugentlig, som almindelig Regel udstrakt til 48 Timer. Uanset denne Forøgelse af den ugentlige Arbejdstid er der ogsaa paa dette Omraade i noget videre Omfang end hidtil sporet Vanskeligheder med Hensyn til Arbejdskraften, hvorved dog maa bemærkes, at Henvisningen til Beskæftigelsesforanstaltninger i Almindelighed er tvungen, saaledes at Vægning automatisk medfører Tab af Understøttelsen.“

Og saa kommer det Afsnit, som jeg særlig vil henlede det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Opmærksomhed paa. Det lyder — med den højtærede Formands Tilladelse — ganske kort:

„Centralarbejdsanvisningskontoret for København m. v. har ved Skrivelse af 13. December 1945 indberettet til Ministeriet, at det ikke har været muligt at skaffe den nødvendige Arbejdskraft til Ministeriets Beskæftigelseslejr i Gribskov, hvortil Henvisningen er frivillig. Lejren rekvirerede saaledes i Begyndelsen af November Maa ned 98 Mand, hvoraf det kun har været muligt at anvise 61. Da Arbejdet paa Lejren, inden Lovanordningen af 20. Marts 1945 fremkom, var meget eftertragtet, ligger det nær at betragte den Kendsgerning, at det fornødne Antal Arbejdere nu ikke kan anvises, som et Udtryk for, at de forhøjede Understøttelses sats har medført, at Arbejderne udviser mindre Initiativ med Hensyn til at skaffe sig Arbejde.“

Det er ikke mine Ord, det er Ord, der staar i Centralarbejdsanvisningskontorets Skrivelse af 13. December 1945. Jeg synes, at naar man vil have Billedet frem, er det rigtigt, at den Statistik, det ærede Medlem har henvist til, kommer frem, men man maa ogsaa nævne de Ting, som viser en anden Opfattelse, en anden Vurdering netop hos de Myndigheder, som har Ansvaret, og som har

Besværet med at skaffe den nødvendige Arbejdskraft.

Jeg vil sige, at hvis man var en fremmed og kom herind i Salen og hørte den Tale, der er ført af den socialistiske og den kommunistiske Ordfører — de er jo ikke helt enige; Kommunisternes Forslag er for saa vidt det mest konsekvente, som det siger, at Loven skal forlænges, som den er, indtil 31. Marts 1947; jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det Forslag har Socialdemokratiet ikke stillet, og det er sikkert ud fra den saglige Vurdering, at det vilde være urimeligt Sommeren igennem at køre med de Sats, som vi har kørt med siden 20. Marts; hvis ikke det havde været den saglige Baggrund, føler jeg mig overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen nok skulde have stillet et Forslag, der var sammenfaldende med det kommunistiske. Men jeg siger altsaa, at hvis en fremmed kom herind og hørte, hvad der her foregik, vilde han tro, at det, der skete, var, at man ødelagde dansk Sociallovgivning. Det er jo ikke Tilfældet. Jeg behøver ikke at bruge mange Ord; jeg kan blot henvise Medlemmerne til den Oversigt, der findes i Betænkningen, over, hvordan Satsene var før 1945 og efter 1945, og hvordan de bliver efter det Forslag, som Flertallet har givet sin Tilslutning. Der blev sagt af en af Ordførerne, at Danmark har hidtil haft den førende Stilling paa det sociale Omraade. Jeg vil paastaa, at den førende Stilling har Danmark ogsaa, naar dette Forslag gennemføres, og jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, som er saa flink til at spørge andre: Kan det ærede Medlem nævne et eneste Forslag fra en socialdemokratisk Socialminister i de 16 Aar, Socialdemokraterne har resideret i den røde Bygning, som er bedre opbygget, mere socialt forstaaende end det Forslag, der foreligger som Flertallets Forslag? Jeg vil paastaa, at Danmark er ikke alene førende paa dette Omraade, men det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen kan se sig om i Verden — nu ved jeg vel, at der er ikke meget at se i Verden for Øjeblikket —, han kan f. Eks. se til Sverige, se, om den svenske socialdemokratiske Regering, der har siddet gennem mange Aar og har haft afgørende Indflydelse paa Socialpolitikken Udvikling i Sverige, nogen Sinds har stillet et Forslag, der tilnærmelsesvis var saa godt socialt udbygget som det Forslag, der ligger her.

Men altsaa, hvis en fremmed kom ind og hørte denne Debat, maatte han tro, at det, vi her staar i Begreb med, var at lem-læste dansk Sociallovgivning. Det er jo slet